МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 14

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Проблеми та перспективи соціально-економічного розвитку економіки України в умовах європейської інтеграції”
м. Київ, МАУП, 28 травня 2015 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 15.04.15)

Редакційна колегія:
А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук, доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 14: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. "Проблеми та перспективи соціально-економічного розвитку економіки України в умовах європейської інтеграції", 28 травня 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2015. — 258 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичної конференції, присвяченої проблемам і перспективам соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції.

Для науковців і громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2015
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2015

Шклярук С. Г.
Основні проблеми валютного ринку України і заходи щодо їх вирішення *133*

Ковальчук С. П.
Досвід Вінницької області у реалізації організаційних заходів щодо сприяння залученню інвестицій у регіон *137*

Марченко С. М.
Тенденції розвитку сучасного екологічного маркетингу *140*

Корінчевська І. А.
Перспективи розвитку системи охорони здоров'я України в умовах європейської інтеграції *144*

Бігдаш В. Д.
Стан та напрями розвитку страхового ринку України в процесі реформування економіки країни *147*

Михайленко О. В.
Проблеми та шляхи удосконалення методики й організації обліку основних засобів на підприємстві *150*

Міхатуліна О. М.
Господарсько-правова відповідальність та порядок її застосування в разі порушення господарського законодавства *154*

Пророченко Є. В.
Проблеми конкурентоспроможності вітчизняних підприємств у контексті зони вільної торгівлі між Україною та ЄС *163*

Топалова І. А.
Використання зарубіжного досвіду управління якістю продукції для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств *166*

Бурсов Р. В.
Система інформаційно-аналітичного забезпечення технологічного оновлення промислових підприємств на основі принципів податкового стимулювання *170*

Гаращук Є. В.
Феномен протестної комунікації в умовах глобалізації інформаційного простору *175*

Варениченко І. В.
Наукові підходи до формування стратегії економічної стабілізації підприємств обробної промисловості України *179*

Казак О. О.
Інвестиційний менеджмент в системі управління машинобудівним підприємством *184*

Квашук Д. М.
Інформаційно-аналітичне забезпечення економічної безпеки підприємництва *187*

Колесник В. М., Колесник Н. В.
Підходи до класифікації витрат для потреб управління *191*

І. А. КОРІНЧЕВСЬКА
докт. філ. з держ. управл., УРІМБ МАУП

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Пріоритетом державної політики є забезпечення високопрофесійного рівня захисту прав людини, якості та безпеки її життя. Адже в умовах інтеграції країн Центральної та Східної Європи до СОТ та Євросоюзу вирішення проблем якості та конкурентоспроможності є пріоритетним завданням забезпечення соціально-економічної безпеки нашої держави.

Питання охорони і захисту здоров'я людини вийшло за межі кожної окремої держави і перетворилось із суто внутрішньої у міжнародну проблему. Відтак, виникла потреба у створенні універсальних міжнародно-правових стандартів у сфері охорони здоров'я, які відображені у низці важливих міжнародно-правових актів, що встановлюють загальнолюдські стандарти прав та інтересів особи, визначають той рівень, який повинна забезпечити кожна держава, у тому числі у такій важливій сфері державного і громадського життя як охорона здоров'я [3]. І, як наслідок, національне правове регулювання права на охорону здоров'я теж зазнало впливу міжнародно-правових стандартів.

На сьогодні вже загальновизнано, що право людини на охорону здоров'я, у якій би державі вона не жила, перебуває під захистом світової спільноти і є досягненням усієї цивілізації.

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС полягає у зближенні із сучасною європейською системою права та передбачає реформування вітчизняної правової системи та поступове приведення до відповідності із європейськими стандартами законодавства у всіх сферах, у тому числі законодавства про охорону життя та здоров'я.

Згідно Указу Президента України "Про Стратегію сталого розвитку" Україна — 2020", одним із векторів, за яким вона повинна здійснюватися, є вектор відповідальності, тобто, забезпечення гарантій кожному громадянину, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак, доступу до високоякісної системи охорони здоров'я та інших послуг в державному та приватному секторах [1].

Стратегія передбачає в рамках вектору відповідальності реалізацію реформи системи охорони здоров'я та програм розвитку держави:

- програма популяризації фізичної культури та спорту;
- програма здорового способу життя та довголіття.

Метою державної політики у сфері охорони здоров'я є кардинальне, системне реформування, спрямоване на створення системи, орієнтованої на пацієнта, здатної забезпечити медичне обслуговування для всіх громадян України на рівні розвинутих європейських держав.

Перед Україною стоїть нагальне завдання удосконалити нормативно-правову базу у сфері охорони здоров'я, привести її відповідно до вимог міжнародно-правових актів та загалом реформувати усю систему охорони здоров'я, беручи до уваги міжнародно-правові стандарти у сфері охорони здоров'я, основоположні принципи, що визначені у міжнародно-правових документах з прав людини, світову політику і тенденції в охороні здоров'я, але адаптуючи до вітчизняних традицій та політичних, економічних і соціальних реалій нашого життя [2].

Реформування національного законодавства треба проводити відповідно до загальноєвропейських норм і стандартів. Характерною особливістю сучасного етапу правової реформи в Україні є впровадження норм міжнародного законодавства у правову систему нашої держави. Питання адаптації нормативно-правової бази у сфері охорони здоров'я є надзвичайно актуальним і важливим, тим більше, що вони покликані реальними потребами, що пов'язані з розвитком міжнародних відносин. Законодавство у галузі охорони здоров'я потребує постійного оновлення, необхідним є створення нової нормативно-правової бази відповідно до сучасних суспільних відносин, що складаються в Україні, та з урахуванням стандартів ЄС, оскільки багато медичних правових аспектів України не відповідає міжнародним вимогам.

При підготовці стандартів медичної допомоги для національної системи охорони здоров'я необхідно враховувати ряд критеріїв і, насамперед, — професійні стандарти, прийняті у розвинутих країнах (так званий "золотий стандарт"). При цьому впровадження високих медичних технологій повинно бути збалансовано з фінансовими ресурсами системи охорони здоров'я і не вступати у протиріччя з цілями забезпечення здоров'я населення.

Головними напрямами реформ мають стати підвищення особистої відповідальності громадян за власне здоров'я, забезпечення для них вільного вибору постачальників медичних послуг належної якості, надання для цього адресної допомоги найбільш соціально незахищеним верствам населення, створення бізнес-дружньої обстановки на ринку охорони здоров'я. Орієнтиром у проведенні реформи є програма Європейського Союзу "Європейська стратегія здоров'я — 2020".

Усі заходи Національного плану дій з імплементації та реалізації програми Європейського Союзу "Європейська стратегія здоров'я-2020" спрямовані на досягнення ключових завдань, які полягають в [4]:

- імплементації в Україні засад Європейської політики "Здоров'я-2020";
- мінімізації впливу факторів ризику (серцево-судинних та онкологічних захворювань, діабету, хронічних респіраторних захворювань) шляхом міжсекторального підходу у їх запобіганні;

- побудові сприятливого для здоров'я середовища;
- формуванні у населення дбайливого та відповідального ставлення до власного здоров'я;
- мотивації дотримання принципів здорового способу життя;
- моніторингу, попередженні та ранньому виявленні неінфекційних захворювань;
- оптимізації та фінансуванні системи охорони здоров'я з пріоритетами розвитку первинної ланки та сімейної медицини на основі сучасних стандартів профілактики, діагностування та лікування.

Реалізація усіх зазначених завдань є неможливою без спільних, чітко злагоджених зусиль Уряду, державних і недержавних організацій, НАМН України, громадськості та засобів масової інформації, всього населення України, а також підтримки міжнародних організацій: Швейцарського агентства з питань розвитку та співробітництва, Європейського регіонального бюро ВООЗ, Бюро ВООЗ в Україні.

З метою реального здійснення прав людини, у тому числі і права на охорону здоров'я, потрібно на національному рівні створити відповідну законодавчу базу, хоча прийняття одних лише законів не можна розцінювати як достатній захід. Для того, щоб гарантувати в Україні право на охорону здоров'я, кожній людині і громадянину треба, поряд із створенням належної нормативно-правової бази у сфері охорони здоров'я, вжити заходів в адміністративній, судовій, політичній, економічній, соціальній, освітній та інших сферах державного і суспільного життя.

Закріплення права на охорону здоров'я на рівні всесвітніх документів з прав людини є дуже важливою гарантією визнання світовим співтовариством цього права і покладає на держави, у тому числі і на Україну, обов'язки щодо його забезпечення. Міжнародно-правові акти з прав людини, які визначають міжнародні стандарти у сфері охорони здоров'я, є дуже важливою базою для захисту одного з основних прав людини і громадянина.

Література

1. Указ Президента України "Про Стратегію сталого розвитку "Україна — 2020" № 5/2015.
2. Дроздов С. Окремі аспекти інтегрування України в Європейське та світове співтовариство (в світлі проблем прав людини) // Право України. — 1998. — № 9.36. 3. Европейская социальная хартия.: Справочник / Пер. с фр. — М.: Междунар. отношения, 2000.
3. Москаленко В. Ф. Охорона здоров'я України у світлі вимог Європейського Союзу, конституційних реформ // Український медичний часопис. Науково-практичний загальномедичний журнал. — 2000. — № 6(20).
4. Національний план протидії неінфекційним захворюванням вимагає міжсекторальної взаємодії з виконання усіх заходів та суспільної підтримки. Прес-служба МОЗ //www.moz.gov.ua/ua/portal/pre_20150330_g.html